

[Thoft]

dring om kontant støtte til kampagnen for EF, kan fratække beløbene, hvilket ifølge dagspressen skulle være tilladt af skattedepartementet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det fremgår af den artikel, spørgeren refererer til i Information den 25. januar i år, at Industrirådet har opfordret sine medlemmer til at yde kontant støtte til en kampagne til fordel for EF-pakken. Det fremgår endvidere af denne artikel, at disse virksomheder kan betragte deres bidrag som en slags kontingent til en faglig organisation, og at det derfor er fradragsberettiget.

Jeg kan oplyse hr. Thoft om, hvad hr. Thoft jo udmærket ved, at kontingenter til fagforeninger, arbejdsgiverforeninger og andre faglige sammenslutninger er fradragsberettigede efter ligningslovens § 14, stk. 7. Fradragsretten er imidlertid betinget af, at foreningens hovedformål er at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, som den skattepligtige hører til. Hvis denne betingelse opfyldes, er kontingenter til foreningerne fradragsberettigede, uanset om foreningen efterfølgende anvender en del af kontingenterne til en politisk kampagne eller f.eks. en EF-kampagne.

Regeringen har under skatteforhandlingerne rejst spørgsmålet om, hvorvidt fradragsretten for kontingenter til fagforeninger og arbejdsgiverforening og andre faglige sammenslutninger bør begrænses. Der var dog ikke mulighed for at gennemføre en sådan begrænsning.

Lad mig så endelig tilføje, at frivillige bidrag som de omhandlede, der indbetales efter opfordring til arbejdsgiverforening og fagforeninger eller andre faglige sammenslutninger, må anses for at falde uden for rammerne af ligningslovens § 14, stk. 7. Der er således ikke hjemmel i skattelovgivningen til at fradrage øremærkede bidrag til EF-kampagner eller politiske formål i øvrigt.

Thoft (SF):

Nu har ministeren det jo med, hver gang han svarer mig positivt, at putte svaret allersidst, og man skal lytte meget godt efter, men forstod jeg ikke ministeren ret, når jeg mener, at han sagde, at sådanne øremærkede bidrag, som der vil være tale om, hvis virk-

somheder følger Industrirådets opfordring om en kontant støtte til kampagnen for et ja til EF-unionspakken, ikke vil være fradragsberettigede?

Har jeg ret, når jeg mener at kunne se, at ministerens svar til mig i dag ikke er i overensstemmelse med det, som dagbladet Information havde refereret skattedepartementet for? Jeg vil så gerne være sikker på, at det dog ikke skal være unionsmodstanderne, som kommer til at betale gildet for den greuel-kampagne, som vi allerede har set gå i gang. Jeg ville gerne sikre mig, at det bliver dem, som agiterer for EF-pakken eller unionspakken, som også kommer til at betale.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan kun konstatere, at hr. Thoft har hørt efter og har forstået det rigtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 619

3) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at en stor del af skattevæsenets ansatte søger bort til bedre lønnede stillinger i erhvervslivet, og kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at 60 pct. af skatterevisoreleverne i 1985 har forladt skattevæsenet?«

Skriftlig begrundelse

Månedssbladet Press nr. 6 af 31. januar 1986 og medlemsbladet for statsskatteforvaltningens tjenestemandorganisation nr. 1 1986 oplyser samstemmende, at der er sket en veritabel »braindraining« af skattevæsenets personale i disse år. Kan ministeren bekræfte disse oplysninger?

Thoft (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret på det forrige spørgsmål; det fik jeg ikke lejlighed til. Dernæst vil jeg undskyldte over for ministeren, at jeg har stillet så mange spørgsmål i denne omgang, men ministeren er selv ude om det, for når vi stiller spørgsmålene under udvalgenes almindelig del, så går der både år og dag, inden ministeren tager sig sammen til at svare, og da vi allige-